

[Josef Andersson.]

anden almindelig Forholdsregel, men der kan gøres meget for at begrænse Arbejdsløsheden, og da en god Beskæftigelse er af stor Betydning for en sund og rolig Samfundsudvikling, gælder det for det offentlige om ved forskellige gavnlige Foranstaltninger at søge Beskæftigelsen stabiliseret ved Iværksættelsen af offentlige Arbejder. Der kan gøres meget for at begrænse Arbejdsløsheden, hvis det offentlige er forberedt og i Tide griber ind, naar Beskæftigelsesmulighederne i det private Erhvervsliv svigter. Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 om, at den centrale Administration nøje skal følge Beskæftigelsessituationen i Landet, kan derfor, rigtigt anvendt, faa stor Betydning i Bestræbelserne for at bekæmpe Arbejdsløsheden.

Den nye Bestemmelse i Lovforslaget om, at der i særlige Tilfælde kan ydes Tilskud til private Arbejder, naar disse er produktive og af beskæftigelsesmæssig Værdi ud over det almindelige, kan maaske aabne nye Muligheder i Kampen mod Arbejdsløsheden, men Forudsætningen for, at der kan gives Tilskud til private Virksomheder, maa naturligvis, som det ogsaa saa stærkt blev fremhævet under Debatten om Lovforslaget i det andet høje Ting, være, at de Arbejder, det drejer sig om, tilsigter at afhjælpe Arbejdsløsheden og er af virkelig produktiv og samfundsmæssig Betydning.

Bestemmelserne om Omskoling og ikke mindst Tilføjelsen, der er sket under Lovforslagets Behandling i det andet høje Ting, om Opskoling, maa hilses med Glæde, thi det har jo ofte vist sig, at den moderne Industriarbejder i for høj Grad specialiseres og derfor paa Grund af manglende faglig Indsigt vanskeligt kan omplaceres og saaledes let rammes af Arbejdsløshed.

I Lighed med mit Partis Ordfører i det andet høje Ting vil ogsaa jeg udtale min Glæde over, at den normale Arbejdstid bliver 48 Timer ugentlig, og at Arbejdet skal udføres i Akkord eller til normal Timebetaling.

Med Hensyn til Omflytning af Arbejdere vil jeg gerne understrege Nødvendigheden af, at man gaar varsomt frem. Fagligt uddannede Arbejdere, der mister Forbindelsen med deres oprindelige Fag uden at have opnaaet fast Tilknytning til en ny Beskæftigelse, kan meget let blive slaaget ud i Eksistenskampen.

Med de Ændringer og Forbedringer, der er foretaget i Lovforslaget under Behandlingen i det høje Folketing, vil det kunne blive en god og værdifuld Hjælp i Kampen

mod Arbejdsløsheden. Det vilde jo være ønskeligt, om Beskæftigelsesforholdene her i Landet vilde forme sig saadan, at alle Kræfter kunde sættes ind i det normale Arbejdsliv, og alle Bestræbelser, der gaar ud paa at fremme en saadan Udvikling, maa støttes. Men saa længe der findes Arbejdsløshed, er det ogsaa i Samfundets Interesse at medvirke til Foranstaltninger mod Arbejdsløsheden ved Udnyttelse af alle de Arbejds muligheder, der findes. Hertil kræves Forstaaelse og godt Samarbejde mellem alle de Myndigheder, som skal administrere denne Lov. Gennem den Kontakt mellem de forskellige Institutioner, som ifølge Lovens § 1 skal etableres for at faa effektiviseret og koordineret alle Statens beskæftigelsesmæssige Foranstaltninger, maa man forvente, at alt, hvad der kan gøres fra det offentlige Side for at bekæmpe Arbejdsløsheden, ogsaa vil blive gjort.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Nielsen-Man: Det foreliggende Lovforlag om Iværksættelse af offentlige Arbejder m. v. og Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse er jo ikke i egentlig Forstand nyt; selv om Titelen og Indholdet til Dels er ændret, har Rigsdagen gennem snart mange Aar beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og der er gennem denne Lovgivning skaffet overordentligt meget Arbejde, skaffet Beskæftigelse til mange ledige Hænder.

Man har ved dette Lovforslags Udarbejdelse søgt at gøre det Instrument til Beskæftigelse af arbejdsledige, som denne Lov er, mere smidigt for Ministeren og de anvisende Myndigheder at arbejde med. Mere og mere stræber man henimod — og jeg tror med Rette —, at disse Beskæftigelsesforanstaltninger skal være som en Slags Harmonika. Der kan sættes ind med dem, naar det private Erhvervsliv ikke er i Stand til at beskæftige de Mennesker, som søger Arbejde; paa den anden Side skal og bør ogsaa disse offentlige Beskæftigelsesforanstaltninger indskrænkes, naar det viser sig, at Forholdene af en eller anden Grund tenderer imod, at Erhvervslivet ikke kan faa den nødvendige Rigs kraft anvist.

Saadan som Forslaget er bygget op, synes jeg, at den højtærede Minister og Administrationen, der har været ham behjælpelig, har haft en heldig Haand; det er klart slaaget fast, at de offentlige Arbejder — og ganske særligt de offentlige Arbejder med Beskæftigelse som Hovedformaal — aldrig maa være af en saadan Beskaffenhed,